

References

1. Figueira J., Salvatore G., Ehrgott M. (eds.), *Multiple criteria decision analysis: state of the art surveys*. Springer, Berlin-Heidelberg-New York 2005.
2. Tzeng G.H., Huang J.J., *Multiple at-tribute decision making. Methods and applications*. CRC Press, Taylor&Francis Group, Boca Raton 2011.
3. Zopounidis C., Pardalos P.M. (eds.), *Handbook of multicriteria analysis*. Springer Verlag, Berlin-Heidelberg, 2010.
4. Doumpos M., Grigoroudis E. (eds.), *Multicriteria decision aid and artificial intelligence. Links, theory and applications*,. John Wiley & Sons, Ltd., Chichester, 2013.
5. Kobryń A., Prystrom J., Multi-criteria Evaluation of the Eco-innovation level in the European Union Countries, [in:] PROBLEMY EKOROZWOJU – PROBLEMS OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT 2017, vol. 12, no 2, 15-26.

Реслер М.В.,
д.е.н., професор, завідувач кафедри
обліку і оподаткування та маркетингу
Мукачівський державний університет
м. Мукачево, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТИ ДЛЯ ДОРΟΣЛИХ У ПЕНСІЙНОМУ ВІЦІ

Відповідно до статистики, кількість людей поважного віку у світі невпинно зростає, збільшується кількість довгожителів. Люди поважного віку є повноправними членами сучасного суспільства, хоча й мають специфічні проблеми. Одна з них – необхідність забезпечення для громадян цієї категорії активної й творчої старості.

Тому, університети третього тисячоліття – є видом навчального співтовариства, де організуються людьми, які хочуть брати активну участь в житті суспільства.

Освіта дорослих в пенсійному віці, не переслідує мети отримання професії та подальшого працевлаштування. Даний вид соціального навчання, відноситься до так званої неформальної освіти, метою якої є персональний розвиток, соціальна адаптація, збереження активної позиції людей похилого віку [1].

Так, наприклад, в польських університетах для людей похилого віку виділяються кілька освітніх цілей навчання:

- попередження старості;

15-16 березня 2018 р.

- підготовка до пенсії;
- підготовка до громадської діяльності [2, с.109].

На сьогоднішній день, у багатьох країнах світу (США, Японії, Франції, Польщі та ін.) відкриті спеціальні курси, навчальні центри, народні університети та факультети для літніх людей. Навчальні програми для даної категорії громадян складаються на основі психологічних та соціологічних досліджень, з урахуванням їхнього життєвого досвіду та різнобічних інтересів. Особливістю навчання – є залучення багатого життєвого досвіду людей похилого віку у навчальний процес, їх висока мотивація, оскільки навчання відбувається без обов'язкових програм [3].

Так, до прикладу, у Польщі, установами, що призначені для всіх, незважаючи на вік, місце проживання та освіту, були загальні університети. Найбільш вагомий вплив, вони мали в маленьких містечках та селах. У сільських загальних університетах навчалися разом три покоління: молодь, люди середнього віку та літні люди. Вік студентів коливався від 16 до 80 років. У 60-70-х роках ХХ століття, з'явилися університети для пенсіонерів, які об'єднують людей похилого віку з початковою освітою. Загальний університет ставав для учасників чимось, на зразок навчальної розваги [2].

Для реалізації освітніх цілей використовуються різні форми і способи навчання людей пенсійного віку: лекції, семінари з групами за інтересами (Семінари ґрунтуються на самостійному розгляді учасниками окремих наукових проблем. Часто, академічна форма поступово переходить в менш сувору структуру, яка називається групою за інтересами. Але, звичайно, семінари та групи за інтересами можуть існувати окремо), групи самоосвіти та взаємодопомоги (Учасники занять характеризуються різним ступенем активності. Тому, інтелектуально активні студенти організують групи самоосвіти. Ця форма досить популярна в польських університетах третього віку. Студенти самостійно складають програму занять, організують цікаві зустрічі, ювілеї та багато іншого. Ті, хто за станом здоров'я не можуть брати участь у заняттях, користуються послугами групи взаємодопомоги), екскурсії [4].

Специфіка освіти людей похилого віку полягає у тому, що її контингентом є люди, які поєднують навчальну діяльність з особистим життєвим досвідом. Тому, на цей вид освіти не можна перекладати традиційні постулати педагогічної теорії, форми і методи навчання й виховання підростаючого покоління. Отже, існує нагальна потреба створення системи підготовки фахівців з освіти дорослих та людей похилого віку. Без сучасних знань про людей похилого віку та оволодіння сучасними методиками і технологіями,

НЕМОЖЛИВО ДОСЯГТИ ЕФЕКТИВНОСТІ ТА ЯКОСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ, ЯКИЙ ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ОПТИМАЛЬНІ УМОВИ ДЛЯ УСПІШНОГО СТАРІННЯ.

Список використаних джерел

1. Шаповаленко И. В. Возрастная психология (Психология развития и возрастная психология), Учебник. – М.: Гардарики, 2005. – 349с.
2. Czerniawska O., Drogi i bezdroża andragogiki i gerontologii / O. Czerniawska. - Łódź, 2007. - P.118-141.
3. Vellas P. La recherche et les Universites du Troisième age, «Gerontologie et Societe» / P. Vellas. - 1990.- №55. - P.104-106.
4. Кононыгина Т. М. Герагогика: пособие для тех, кто занимается образованием пожилых людей. – Орел: Агентство печати «Красная строка», 2006. – 166 с.

Varani Nicoletta,
Professor, University of Genoa - Department DISFOR
Genoa, Italy

POPULATION AGING: FRAMEWORKS, RESULTS AND STUDIES

The article is intended to provide a framework for the most up to date and real data about the demographic trends of the world population with particular reference to the phenomenon of ageing of the population that is of particular interest to the geographical Europe but not only.

Today, approximately 8,9% of the world population has +65 years and over , the trend is in growth so that the forecasts for 2050 are that the population of the elderly in the way will be about 1.6 billion, about 17% of the total population.

The current statistics and the forecasts have been traced to recent Reports commissioned by the National Institute on Aging (NIA) at the Census Bureau Usa. From the data and from estimates provided by the Reports will examine the trends in demographic, health and socio-economic issues that accompany the growth of the elderly population.

The life expectancy worldwide at birth is expected to increase by almost 8 years, rising from a current average 68.6 to 76.2 years in 2050. Italy is currently the third Country in the world, after Japan and Germany, for the population over the age of 65, but by 2020 asian Countries such as South Korea, Hong Kong and Taiwan but also from almost all the Countries of Europe, past communist and from Spain will see